

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre . . . 6 korona.
 Egyes szám ára 4 fillér.

MEGJELNIK HETENKÉNT EGYSZER:
 szombaton és egyes rendki-
 vüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:
 Városi közlevéltár (városház,
 földszint 7. sz. lde küldendők
 a kéziratok)

KIADÓHIVATAL:
 Városi könyvnyomda-vállal-
 lat irodája. lde küldendők
 az előfizetési díjak és hirde-
 tések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadótulajdonos: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

A vármegyei tisztviselők főként a levéltá- rosok fizetési fokozati beosztása és rang- osztályozása.

Írta: Osváth Lajos

Bihar vármegye főlevéltárosa.

A vármegyei tisztviselők, segéd- és kezelőszemélyze-
 tének statusrendezési, fizetési fokozati beosztásának a
 „Vármegyei tisztviselők egyesülete“ által készített tervezete
 lett ismeretessé „A Vármegye“ 1911 március 25-iki szá-
 mából és abból a legmélyebb fájdalommal, a legnagyobb
 sajnálattal látjuk azt a igazságtalanságot, amit a javaslat a
 vármegyei levéltárnokok testületével szemben elkövet, mert
 míg az egész, az összes más alkalmazottak két kézzel
 kapnak, a levéltárnokoknak semmit, vagy csekély részük-
 nek 21, mond 21 embernek juttat valamit! Tudjuk, de legalább
 is hisszük, hogy ez a méltatlan elbírálás nem az iránytadó
 vezetők részéről nyilatkozik meg velünk szemben csak a
 helytelen és téves információ folyamánya. Ok reá nem is
 található, így más motivumban kell azt keresnünk s ilyenül
 állapítható meg ama körülmény is, melyet „A Vármegye“
 1911 május 6-iki száma konstatál, hogy t. i. „az országos
 egyesületnek tudomása van arról, miként különösen az
 árvaszéki tisztviselők, ügyészek és járásorvosok sérelmekről
 tartanak, ezért azokat megnyugtattja, miként az egyesület
 vezetősége érdekeiket megfogja védeni“. Ám nincsenek
 említve a levéltárnokok, akiket pedig különlegesen ki kel-
 lene emelnie. Ez az elhallgatás aztán azt a látszatot kelti,
 mintha a levéltárnoki kar azonosítaná magát az egyesület
 tervezetével, holott erről egyáltalában szó sem lehet, mert
 ez a tervezet főként a mi érdekeinket sérti.

Az 1904. évi javaslat szerzője a kvalifikációval vezette
 félre az illetékeseket s ezzel indokolta a levéltárnokok le-
 szorítását. Ez azonban el nem fogadható, mert hiszen lát-
 juk, hogy hasonló kvalifikáció van előírva a számvevők-
 és államipénztári tisztviselőknél is és azok mégis bejutnak
 a VII. fizető osztályba 66-an s a VI-ikba 13-an mint fő-
 számtanácsos, adóhivatali főpénztárnok, miniszteri szám-
 vevőségi igazgatók, s ennyien most is fel vannak véve az
 1911. évi költségvetésbe; a Nemzeti muzeum könyvtár-
 igazgatója is az V-ik fizetési osztályban van; pedig mi a
 vármegyei könyvtárosai is vagyunk.

De hogy a kvalifikáció nem helyet álló indok, igazolja
 az is, hogy akkor a 4 középiskolai kvalifikációs irodaigaz-
 gatókat, telekkönyvvezetőket mi jogon lehet a 8 gym-
 nérettségis és szakvizsgás egyénekkal egy fizetési osztályba
 helyezni!? Hiszen ha a 4 középosztályú irodaigazgatók a
 IX-ik, a telekkönyvvezetők a VIII. fizető osztályba tehetők,
 úgy a 8 osztály érettségis jobbára egyetemi és szakvizsgás
 levéltárnokok, illetve hivatalvezető főlevéltárnokokat szintén
 jogosan megilleti a legfelsőbb fokban VI-ik osztály, de a

VII-ik mindenesetre és ha ennyit sem adnak meg részünkre,
 akkor a sokat hangoztatott igazság, méltányosság s egyenlő
 elbánás csak fictió, mivel itt csekély létszámunk miatt nem
 a fedezet, de a jóakarathány állhat csak ellene jogos ki-
 vánságunknak!

A kvalifikációs kifogás ma már különben sem áll meg,
 mert ezt időközben kiküszöbölte az élet, 57 törvényható-
 sági levéltárnoknak lévén már meg az egyetemi — alispáni —
 képzettsége. A tapasztalat ugyanis azt igazolta, hogy az
 1883. évi kvalifikáció nem elégséges, nem megfelelő (1883-ban
 is csak szükségből elégedtek meg vele, mert az akkori
 alacsony fizetésekre nem kaptak magasabb képzettségű
 egyéneket s csak a fejlesztés alapjául fogadtatott el). Akik
 csak ezzel a képzettséggel léptek a levéltárnoki pályára,
 azok semmit sem produkáltak a napi adminisztráción ki-
 vül. A magasabb képzettségűek azonban kulturtényezőkké
 váltak mindenütt, különösen ott, ahol a vármegyei veze-
 tőkben is volt szakértelem. Csak ilyen alapon vehette a ke-
 zébe jelen sorok szerény írója Osváth Lajos Bihar vármegye
 főlevéltárnoka is egy olyan nagy irodalmi műnek a szer-
 kesztését, aminőnek „Az országos magyar nemességi lexikon“
 tervezetük, — 70-nél több szakmunkatárssal, — amelyet még
 magyar nemzeti irodalmunk eddig nem produkált, s szinte
 ilyen magasabb képzettségűek azok a többi levéltárnokok
 is, akiknek nevét a szakirodalom már régen ismeri mint
 pl. dr. Alapi Gyula (Komárom), Balogh Gyula (Vas megye),
 Kőszeghy Sándor (Pest m.), Dongó Gyárfás Géza (Zemplén
 megye), Osztie Andor (Temes), Koncz Ákos és Zoltai Lajos
 (Debreczen), dr. Förster Jenő (Szepes m.), Gálócsi Zoltán
 (Ung m.), Várady Ferenc és Andrecky József (Baranya m.),
 Orosz Ernő (Heves m.) Richter Ede (Selmezbánya), Kovács
 Albin (Komárom város), Schmall Lajos (Budapest), Jelinek
 Miksa (Temes m.), Kriskó János (Körmöczbánya), Korponay
 János (Abauj m.), Batka János (Pozsony város), Inczedy
 Alajos (Szabolcs m.), dr. Kiss István (Győr m.), dr. Magas-
 házy Béla (Borsod m.), Czobor Alfréd (Aabauj m.), dr. Cser-
 nay Dániel (Gömör m.), dr. Toldy László (Budapest) stb.
 stb., akik mindannyian vastag kötetű könyvekkel igazolták
 a levéltárnoki állás kultur fontosságát s tárták fel levéltá-
 raikat a nemzeti szellemi erő s történelem kutforásaiként.
 Ha a mostani tervezet azonban velük szemben a maga rideg-
 ségében valósulna meg, úgy elveszítik munkakedvüket, mert
 ami kilátást a jelen tervezet ígértföldre részünkre ma mutat,
 azt a posta, távirat és vasuti, pénzügyi, igazságügyi szol-
 gálat 4 középosztályt végzett alkalmazottjai már régen él-
 vezik, az érettségis kvalifikációsainak pedig nyitva van a
 VII-ik osztály is.

Már 1892-ben a „Nemzet“ hasábjain Porzsolt Kálmán
 hosszasan értekezvén a vármegyei levéltárak fontosságáról,
 megállapítja, hogy ezek az egyes vármegyék kulturai fejlő-
 désének hű tükrői, historiai emlékeinek megőrzői, s hogy

a vidék minden nagyobb városában a vármegye székhelyén levő levéltár a tudományosságunk egy kis vára, a vidéki kultúra oly gócpontjai, amilyenek minden művelt nyugati államban vannak s amelyek nélkül egy ország egyenletes fejlődése sem képzelhető el, s ugyanezt erősíti meg Dr. gróf. Széchényi Miklós váradi püspök (volt esztergomi püspöki levéltárnok) 1911 május 29-én beiktatási ünnepének előestéjén a biharmegyei régészeti egyesület üdvözlő beszédére adott feleletével, amidőn azt mondja, hogy a levéltárak ikertestvére „a régészeti egyesület a magyar kultúrának, magyar hazafiságnak fontos tényezője“.

Különben állásunk tudományos jellegét az 1899. évi 3648. eln. sz. belügyminiszteri elvi jelentőségű határozat már megállapította (L. Elvi határozatok ujfolyam 103. lap), de az 1894. évi 1854. eln. sz. Belügyminiszteri körrendelet is különös fontosságot tulajdonít a levéltáraknak s felhívja a figyelmet a levéltárak korszerű fejlődésére, — az 1901. évi 94.365. sz. belügymin. intézkedés a főlevéltárnokot az I-ső aljegyző, főszolgabíró s árvaszéki ülnökkel egy napidíj osztályba sorozta, tehát egyforma jogot állapított meg részükre, ám mi levéltárnokok — főként az 1890. évi 48.720. belügym. rendelet óta, amikor az irattár és levéltár teljes elválasztása kimondatott, nem is hivatal, de hivatást töltünk be, miként ezt a fentebbi névsor igazolja.

A számvevői és pénztári szaknál is nyitva van a VII. és VI-ik osztály a hasonló kvalifikációnak, pedig a „Magyar közigazgatás“ 1898-ik évfolyamának külön lenyomatát képező füzet 7-ik lapja szerint „a levéltárnok becsesebb kincstárnok az őre, mint a pénztárnok, mivel a vármegyék egyes családok multja, küzdése, balsorsa és dicsősége a levéltár poros polcán van megőrizve és oda szakember kell, mert a levéltárnoki állás jártasságot követel a történelmi tudományok minden szakában, ép úgy, mint a geneologia és heraldikában is, a szakképzettséget honorálni kell, miként a művelt külföld teszi. Kérjük azért mi is, hogy a 21 al-levéltárnok, (levéltári sortárnok, levéltári segéd) egyharmada a XI., egyharmada a X-ik, egyharmada a IX-ik, a 63 hivatalvezető levéltárnok és főlevéltárnok, egyharmada a VIII., egyharmada a VII. és egyharmada a VI. osztályba vétessék fel a törvénybe. Amennyiben pedig a jelen költségvetés már e csekély fedezettel sem rendelkeznek, belenyugszunk abba, hogy a törvény reánk vonatkozó része csak a jövő évben hajtassék végre!

A közegészségügyi bizottság ülése.

Debreczen közegészségügyi bizottsága f. hónap 16-án ülést tartott Körner Adolf tb. főjegyző elnöklésével. Az ülésen a csatornaépítéssel és a magánházaknál ennél fogva előállható egészségügyi állapotokkal Tüdös Kálmán dr. behatóan foglalkozott s hosszú, megokolt előterjesztésében rámutatott a bajokra s azok lehető orvosszereire. A bajok különösen a következők: A régi csatornákat sok helyen elzárták s új csatorna még nincsen s általában, hogy a házi szennyvizek kellő elvezetést nem kapnak. Hossu vita után, amelyben Somogyi Zoltán dr., Körner Adolf, Fráter Imre dr., Burger Péter dr. szólaltak fel, a bizottság Aczél Géza főmérnök fölvilágosításának meghallgatásával a következőkben állapodott meg:

Az egészségügyi bizottság abban, hogy a csatornázási munkálatok folyamán a házi csatornákat elzárják, veszedelmet lát. Valamint abban is, hogy az esővíz lefolyását nem biztosíthatják.

Miután a csatornázás csak vízvezetékekkel működhetik zárvartalanul, a vízvezeték pedig még nincs kész, ennek

sürgősségét a tanács mondja ki s elintézését sürgesse meg.

Az utcai esővíz levezetés biztosítása céljából a tanács a vízlevezetőket azonnal beálithatja.

Az eddig volt emésztőgödörös árnyékszékek megbolygatását nemcsak feleslegesnek, hanem veszedelmesnek is tartja. Ha pedig eddig az már csatornán állott, az tovább is így hagyandó, azonban minden nap mésztejjel, rézgáliccal fertőtlenítenendő s a ház minden lakója után naponként öt liter vízzel öblítendő.

Figyelemreméltó javaslatot terjesztett be Burger Péter dr. A javaslat célja, hogy a vízvezeték ügyét közvetlenül a belügyminiszternél sürgesse meg a tanács.

A javaslatban rámutat arra, hogy a házi csatlakozások, az aknák és csatorna szemek munkáinak késedelmes megkezdése, a vízvezeték hiánya már eddig is óriási anyagi károkat okozott a városnak, amelyet most a koleraveszedelem még nagyobb egészségügyi károkkal fenyeget. A bajnak oka pedig a közegészségügyi mérnöki osztály. A terjedelmes és alapos megokolással készült javaslatot így fejezi be:

Elhárítva magunkról mindennemű felelősséget, ráhárítjuk azokra, akik ez áldatlan helyzetnek tulajdonképeni közvetlen okozói, a földmivelésügyi miniszterium vízrajzi osztályára, ahonnan az eredeti terveket kaptuk és ahonnan természetszerűen mindenkor a kellő időben kellett volna a részlet tervek és kiírási műveleteknek is leérkezniök, hogy mind ez nem így történt, óriási anyagi károkat szenvedtünk, és esetleg még nagyobb pótolhatatlan közegészségi károk fenyegetnek, viseljék ők a felelősséget, mi kötelességszerűen csupán az utóbbi okból legfőbb fórumunkhoz, a belügyi kormányhoz fordulunk, kérve, — hogy az aktákban hatáskörében sürgősen intézkedni méltóztassék.

A javaslat egyhangú elfogadása után dr. Tüdös Kálmán főorvos még kijelentette, hogy az egészségügyi vizsgálatokat, szemléket, felügyeletet pontosan telejsítik a kerületi orvosok. Bejelentette még, hogy az új egészségügyi szolgálati szabályzatot már elkészítette, beterjesztésével vár még azonban, hogy a drezdai kiállításon szerzendő tapasztalatókat esetleg még értékesíthesse.

Az egészségügyi bizottság végül az utcai szemét elhordása és elhelyezése kérdésének tanulmányozására kiküldte és javaslatlétellel megbizta Aczél Géza főmérnököt, Rostás István főkapitányt és Tüdös Kálmán dr. főorvost.

Gársas kirándulás Nagybányára.

Nagybánya sz. kir. várost immár szinte általánosan Szatmár vármegye gyöngyének nevezik. És az ős bányaváros, amely most rohamos lépésben halad a modern fejlődés útján, erre az elnevezésre méltán rá is szolgál, nemcsak páratlan és még külföldön is ösmert természeti fekvésénél fogva, hanem azon nagy gazdagság miatt is, melyet arany, ezüst és más bányáiban, mérföldekre terjedő erdőségeiben, világhírű gyümölcsöseiben és általán a legváltozatosabb természeti kincsekben rejt, vagy amelyekkel a külvilág Koleidoszkopikus pompájában büszkélkedik.

Nagybányának ezen kincsei miatt települt itt le a magyarországi és külföldi festőművészek egyik legjelentősebb kolóniája, melynek virágzására a város már több száz ezret költött; a hegyek kiapadhatlan gazdagsága miatt virágzanak itt a kincstár és magánosok bányavállalatai, ezért fejlődött itt ki még évszázadokkal ezelőtt az életerős ipar, s ezért van itt magas színvonalon a magyar kultúra, hogy hivatását

a nemzetiségi végvidéken, mint a magyarság öre, lelkiismeretesen teljesíthesse.

Nagybánya sz. kir. város természeti szépségeit, s ezek között a páratlan Széchenyi ligetet, s a megszámlálhatatlan szebbnél-szebb kiránduló helyeket, meg a nagyszerűbbnél-nagyszerűbb közelfekvő hegységeket, fürdőket az idegen ez ideig nem élvezhette, mert bár a közlekedési viszonyok úgy az alföld, mint Erdély felől a lehető legkedvezőbbek, mégis ezideig nem álltak rendelkezésre azok az egészségügyi és kényelmi intézmények, melyek még a legkényesebb kiránduló közönség igényeit is kielégíthetik.

Nagybánya város ma már az egész országban egyedülálló vízvezetékekkel és kitűnő vízzel rendelkezik, csatornázása most van építés alatt, villanyvilágítása kifogástalan, hegyi útjai elsőrendűek, s a város tulajdonát képező *István király*-szálló 52 modernül berendezett szobával, gyönyörű étteremmel és kávéházzal fogadja a kirándulót, s igazi magyar vendégszeretettel áll rendelkezésére.

Az István király-szálló részvénytársaság mostanában társas kirándulások rendezését határozta el és az első ilyen kirándulás június hó 10. és 11-én volt; azonkívül július, augusztus, szeptember és október havának minden első szombatján és vasárnapján rendez ilyen kirándulást. A kirándulás részvételi díja személyenként 45 kor., melyből 20 kor. foglaló küldendő minden hó végéig a részvénytársaság címére.

A program lapunk szerkesztőjénél (városház, földszint 7. sz.) megtekinthető, ahol mindennemű felvilágosítást is adunk.

Olvasóink figyelmét felhívjuk ezen kirándulásokra. Ezt a gyönyörű várost, melynek élén ez idő szerint *Makray Mihály* dr. polgármester áll, aki csak teheti, tekintse meg. A polgármester és a vezetése alatt álló városi tanács néhány évi fárasztó munka után oly sok áldásos intézményt létesítettek ott, hogy méltán a legnagyobb dicséret illeti meg őket. *Makray Mihály* dr. polgármester művelt elme és ideálisan gondolkozó fő, aki gondolatait a nagy alkotások előtt szíven szüri keresztül. Nem csoda tehát, ha nagyon sokan keresik fel ezt a szép és haladó várost, hol nemcsak szórakozni és üdülni, de tanulni is lehet.

A városi muzeum gyarapodása.

Muzeumunk gyűjteménytárai szaknövekedéséhez az idén már eddig is számosan járultak különböző ajándéktárgyakkal. A következő ajándékokat kaptuk *I. a könyv- és kéziratár számára*: Délmagyarországi muzeumtól (Temesvár). Értesítője XXVI. évfolyamát. Halász Istvántól (Budapest) hazafias alkalmi zeneszerzőművek, amelyet közbenjárásunkra március 15-én a debreczeni színházban előadtak. Jóna Audrástól (Nyíregyháza) archaeologiai értekezéseket. Komlóssy Miklóstól néprajzi tárgyainak fényképeit. Közoktatásügyi minisztériumtól Malonyay Dezső magyar nép művészete c. művének III. kötetét (állami letétül) Löfkovits Arthurtól 12 drb régi debreczeni könyvet s a városháza Dagouerotip fényképét. Ludányi Bay Ilonától (Csaroda Bereg m.) II. Rákóczi Ferenc rodostói nyugóhelyéről készült fényképeket, amelyek az öreg Mándazzó szerzetest is ábrázolják, amint a dicső emlékü fejedeleme halála évfordulóján Bay Ilona kérésére az oltár előtt imádkozik: továbbá Thaly Kálmánnak a millenniumi emlék oszlopokról írott munkáját. Orosz Endrétől (Apahida) archaeologiai értekezést. Téglás Gábortól (Bpest) négy darab történelmi tanulmányát. Váczi muzeum-egyletől 4 drb kiadványát. Városi-nyomdától 66 drb nagyobb és kisebb nyomtatványt.

Veszprémi muzeumtól, évi jelentését. Zoltai Lajostól kisebb történelmi értekezéseket. *II. a régiségtár számára*: Derecske községtől empire izlésű nagy, nehéz, diszes vasládát, melyet 1849-ben a debreczeni csata után a menekülő honvédsereg hagyott Derecskén; továbbá 1810-ben készült főbirói széket. Frid és Adorján csatornaépítő vállalkozóktól: „Sahachvn“ feliratu, aranyozott markolatu csonka acéltört s különböző régi vastárgyakat. Ifj. Jóna Jánostól (szent kozmapusztai lelet) bornzkori edények töredékeit (andaházi-pusztai lelet) s egy különös alaku vastárgyat (ugyanonnan). Kereskedelmi és iparbanktól Szent-anna utcai háza építésénél talált keramikus és vaseszközöket. Lengyel Imre nyug. kir. táblai bírótól (Hajdusoboszló) nyolcsövű, damaszk-acél forgópisztolyt, amelyet édesatyja id. Lengyel Imre Bocskay-husár tiszt Aulich tábornok „nyargonca“ Budavára bevételekor szerzett. A debreczeni 1848—1849-diki honvéd-egylettől honvéd ruházatot, bábra rakva. Nyíregyházi Kis Gábortól (Hajduhadház) korongos bronzfokost (poroszló-pusztai lelet) s egy pár vassarkantyut. L. Bay Ilonától (Csaroda) Thaly K. intarziós lineáját. Ifj. Rankay Györgytől régi nagy vaslakatot. Riesz Henrikné s özv. Ungváry Mihálnétól nagyatyjok diszesen faragott kerékgyártó cégérjét. Városi légszeszgyár igazgatóságától; régi lakatot. Végh Gyulától debreczeni vonatkozású fényképeket és táncrendeket. Ifj. Wolafka Nándortól sirban talált köves ezüst gyűrűt. *III. Éremtárunk részére*. Özv. Feldmann Ferencznétől, Halász Kálmántól, Kiss Lajostól, (Mester-u.), Kónya Lászlótól, Kovács Sándortól, Kisfaludy Svéd Lajostól, Sipos Józsefnétől (Hegyközszentimre) és Széll Kálmán tanító-képezdésztől különböző hazai, külföldi, római pénzeket, illetőleg pénzjegyeket. *IV. Néprajzítárunk számára* Balogh Istvántól (Csapó-u.) két szép régi kancsót, Frid és Adorján csatornaépítési vállalkozóktól 40 darab különféle vasszerszámot, amelyek a csatornák építésénél kerültek elő, baltákat, taglókat, csizma- és lópatkókat, sarlókat, zablákat, evővillákat stb. Simonfty Emiltől diszes yatagánt. Szilágyi Gáborné Szücs Juliánától aranyos pártát. Ifj. Szilágyi Imrétől diszes keshüvelyt. Szoboszlai juhtartó gazdaságtól két régi nagy boros korsót. Özv. Ungváry Mihálnétól régi taggyalukat. *V. Szép- és iparművészeti gyűjteményünk számára*: Képzőművészeti Társulat (Ujpest) 50 éves jubilaris bronzplakettjét (Róna műve). Közoktatásügyi minisztériumtól Telcs Ede: Boszorkány c. bronzplakettjét (állami letét). Löfkovits Arthurtól: két olajfestésű arcképet s üveg festményt. Végh Gyulánétól „Szilágyi Erzsébet V. László előtt“ c. festmény után faragott ezüst kupakos nagy fapipát. Zoltai Lajostól a Hortobágy leírásához készült tollrajzokat. A szives ajándékozóknak ez uton is hálásan mond köszönetet a muzeum igazgatósága.

Mirek.

— **Kinevezés.** Domahidy Elemér főispán Tatay Zoltán dr.-t és Kiss Sándor dr.-t segélydíjas joggyakornokokká nevezte ki.

— **A drezdai kiállítás.** A városi Tanács dr. *Magoss György* tiszti főgyógyászt, *Aczél Géza* főmérnököt, *Rostás István* rendőrfőkapitányt, *Tüdös Kálmán* dr. tiszti főorvost, a világítási vállalatától pedig *Körner Adolf* tb. főjegyzőt, tanácsnokot, *Debreczeni Jenő* igazgatót küldte ki a drezdai egészségügyi kiállításra.

— **A D. M. K. E. internátusa.** Városunk törvényhatósági bizottsági közgyűlése a D. M. K. E.-nek az általa felállítandó internátus céljára a Hatvan-utca végén szava-

zott meg területet. A D. M. K. E. ujabban megkereste a városi Tanácsot, hogy ezen határozatától eltérőleg, adjon területet a nagyerdei csőszház mellett. A városi Tanács a napokban tárgyalván a D. M. K. E. megkeresését, kimondta, hogy a közgyűlés határozatát fenntartja. Valószínű tehát, hogy ily körülmények között a D. M. K. E. nem állítja fel az internátust.

— **Malálozás.** Mély részvétellel vettük a szomorú híradást, hogy Bernáth Kálmán kir. törvényszéki bíró folyó hónap 16-ikán hirtelen elhunyt. A megboldogult értékes tagja volt a kir. törvényszéknek és mint ember és családapa példásan töltötte be hivatalát. Nemeslelkű, egyenes jellemű férfi hunyt el benne, akinek emlékezete mindenkor fog élni azok szívében, akik ismerték és becsülték.

— **Kiss Albert és Dóczy Gedeon arcképe.** A Kossuth-utcai református leányiskolában szerdán délután leplezték le Kiss Albert és Dóczy Gedeon sikerült művészi arcképeit szép ünnepség keretében. A megható szép ünnepségen nagyszámú közönség és a tanuló leányok is jelen voltak. Az igen szép, tartalmas emlékbeszédet Nagy Gyula igazgató-tanár mondta, méltatva a két kiváló férfi érdemeit, amelyeket az intézet alapításának, fejlesztésének kitarító nehéz munkájában vívtak ki.

— **Tejvizsgálat Debreczenben.** A főkapitány ma rendeletet adott ki, amelyben elrendelte, hogy tehentartó gazdák állataikat vizsgáltsák meg, vajjon nem szenvednek-e azok száj- és körömfájásban. A száj- és körömfájásos tehenek teje ugyanis az emberekre is veszedelmes s már több megbetegedés is történt Debreczenben ilyen beteg tehentől eredő tej élvezete miatt. Szegeden pedig egy egész utca lakossága lett súlyos beteg. A megvizsgált állatok közül azok, amelyek egészségesek, igazolványt kapnak s a főkapitány figyelmezteti a közönséget, hogy csak olyan tejet vegyen, amelyről az eladó ez igazolvánnyal bizonyítani tudja, hogy egészséges tehentől származik. Az ilyen igazolványok hat napig érvényesek. Az első vizsgálat e hó 19-én reggel 7 órakor lesz a Csapó-utca végén. Ugyanezen nap délelőtt 10 órától 12 óráig a vizsgálatot folytatják a mikespércsi sorompónál. Délután 3 órától 5 óráig a Miklós-utca végén lesz hatósági vizsgálat, június 20-án a Ferencz József-uton és a hadházi uton ejtik meg a tehenek megvizsgálását.

— **Köszönet a német gazdák fogadásáért.** Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület nevében ma Károlyi Mihály gróf megleghangu átiratban mondott köszönetet Debreczen városának ama szíves fogadtatásért, amelyben az itt volt német gazdákat részesítette.

— **Látogatók a Hortobágyon.** Az egri katolikus tanítóképző-intézet negyven tanulója több tanár kíséretében e hó 26-án Debreczenbe jön s meglátogatja a Hortobágyot. A diákokat Medgyaszay Miklós tanácsnok fogja kalauzolni.

— **Malálozás.** Pókey Benjamin hajdunánási tekintélyes és közbecsülésben állott polgár folyó hónap 12-én elhunyt, Kovács József polgármesterünk sógorát gyászolja a megboldogultban, kinek temetésén folyó hó 14-ikén jelen volt. Béke poraira!

— **Az I. és II. osztályu kereseti adó.** Debreczen város adóügyi osztálya a következő hirdetményt tette közzé: Az 1911-ik évi kereseti adó kivetési lajstromok elkészülvén, az 1883. évi XLIV. t.-c. 16. szakasza értelmében folyó évi június hó 14-ik napjától június hó 22-ik napjáig a városi adóhivatalban 8 napi közszemlére lesznek kitéve. Miről a t. adófizető közönség oly felhívással értesítettik, hogy ezen lajstromokat említett helyen a hivatalos órák ideje alatt

bármikor tekintsek meg és ha a kivetés ellen alapos kifogásuk volna: felszólalásaikat a városi adóügyosztálynál 15 nap alatt annyival inkább adják be, mivel az e tárgyban később beérkező panaszok figyelembe vételni nem fognak.

6785—1911. sz.

Árverési hirdetmény.

Debreczen sz. kir. város Tanácsa közhírré teszi, hogy a városi tulajdont képező Wesselényi-tér 10-ik sorszámú házban levő alább jelzett helyiségeknek az 1911. évi augusztus hó 1-ső napjától kezdődőleg az 1914. év április hó 30-ig leendő bérbeadására a folyó évi június hó 20-ik napján d. e. 9 órakor a városháza nagytanácstermében nyilvános árverés fog tartatni.

A bérbeadandó helyiségek a következők:

1. 2 szoba, konyha, kamara és mellék helyiségekből álló utcai lakás; kikiáltási ár: 400 korona.
2. 2 szoba, konyha, kamara és mellék helyiségekből álló utcai lakás; kikiáltási ár: 400 korona.
3. Az udvarban levő gyár- és műhely-helyiségek; kikiáltási ár: 1000 korona.

Az árverelő kötelesek az árverés napján a kikiáltási ár 10%-át az árvereltető bizottságnál letenni.

Az árverési feltételek a számvevősegnél (I. emelet, 10. és 11. sz. a.) a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Kelt Debreczen sz. kir. város Tanácsának 1911. évi június hó 6-án tartott üléséből.

Városi Tanács.

!! MEGJELENT !!

□ A VÁROSI TANÁCS KIADÁSÁBAN □

DEBRECZEN SZAB. KIR. VÁROS ÉRVÉNYBEN LÉVŐ SZABÁLYRENDELETEINEK GYŰJTEMÉNYE.

Az 564 oldal terjedelmű vaskos kötet ára
2 KORONA.

Kapható a városi könyvnyomda-vállalat irodájában. **Kossuth-utca, városház-épület.**

„Ős Debreczen.”

Elbeszélések Debreczen multjából.

Írta: **Koncz Ákos.**

A fővárosi és vidéki sajtó a legnagyobb elismeréssel emlékezett meg ezen kötetéről, mely Debreczen multját rajzolja meg megfigyelő tollal.

Ára 3 korona.

Tisztviselőknek, tanároknak, tanítóknak, nyilvános könyvtáraknak, egyleteknek és tanulóknak 2 kor. o o

Kapható a szerzőnél:

Városház, földszint, 7-ik számú ajtó (közlevéltár.)